

Jørgensen: Min ærede Sidemand til venstre sagde, at Landboerne ikke vare ret tapre, naar de mødte et Automobil. Jeg vil i den Anledning gøre opmærksom paa, at heller ikke Automobilisterne ere saa overmaade tapre, naar de komme op paa en Vogn og møde et Automobil. Jeg kan nævne et bestemt Eksempel derpaa. Sidste Efteraar kørte et Par Automobilister paa Landevejen ad Hillerød til. Efter at de havde kørt et Par Køretøjer i Grøften, blev deres Kørsel vild, saa at de kørte paa en Afvisersten og ødelagde Automobilet. Følgen var, at de maatte lade det staa og leje et Køretøj for at fortsætte Rejsen til Hillerød. Saa sker det hverken værre eller bedre, end at de paa Vejen til Hillerød med Enspænderkøretøjet møde et andet Automobil. Hvad gøre saa de tapre Automobilister? De springe straks af Vognen med det Resultat, at den ene kom temmelig alvorligt til Skade. Det ærede Medlem skal derfor ikke tale alt for højt, naar han taler om vor mindre Tapperhed, naar vi møde et Automobil.

Brandes: Det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg har ikke sagt noget som helst i Almindelighed om Landboernes Tapperhed, men kun talt om det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), som jeg mente var mindre tapper, siden han var bange for Automobiler og dog aldrig havde mødt dem. Men nu forstaaer jeg slet ikke det ærede Medlem, for det ærede Medlem vilde ønske, at han kunde se saa mange Automobiler som muligt i Hjørring Amt, samtidig med, at han forbyder dem at køre. Hvordan i al Verden kan det ærede Medlem slaa en Kreds om Hjørring Amt og sige, at der maa ingen Automobiler køre, naar han samtidig siger, at han ønsker at møde dem der, fordi han saa venner sine Heste til dem? Saa ulogisk synes jeg ikke, man kan staa. Det ærede Medlem sagde til mig, at Automobiler stadig maatte kaldes et Luksuskøretøj, og at man ikke kunde sige — som jeg havde sagt —, at de ikke vare det, fordi der var Automobildrosker her i København. At de ikke kunne betale sig, er i og for sig ligegyldigt. Det afgørende for mig er, at man møder bestandig saadanne Automobildrosker her i København, de køre stadigt, der indforskrives ny, og naar man ser hen til fremmede Byer, kan man ikke nære Tvivl om, at det er en Køremaade, der bestandig udbreder sig mere og mere. Det ærede Medlem og jeg ere egentlig ikke uenige om en Løsning, naar den blot kunde

ske paa den Maade, at man her i København gav nogen større Frihed, saa der er ingen Grund for mig og det ærede Medlem til at strides.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at han, som det forekommer mig, var noget hæs, saa jeg havde noget vanskeligt ved at høre ham. Saa vidt jeg kunde forstaa, stillede han Fordring om, at jeg skulde faa Underskrift fra mine Meningsfæller i Folketinget paa det, jeg havde sagt. Ja, jeg har virkelig ikke undersøgt denne storpolitiske Sag i et Partimøde med mine Meningsfæller, men, saa vidt jeg ved, ville de være villige til at underskrive. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister — den højtærede Trafikminister er stadig stum; vi faa ham maaske senere at høre i en anden Sag, men det vilde jo være bedre, hvis vi kunde faa hans Underskrift paa det, han havde sagt —, har Justitsministeren ikke ogsaa selv overtraadt disse Bestemmelser, da han kørte med de engelske Journalister til „Trifolium“ i Sommer? Der maatte naturligvis gøres noget med Hensyn til de fremmede. (*Justitsministeren* [Alberti]: Jeg var slet ikke med). Saa var det den højtærede Trafikminister, der kørte med; der var en af Ministrene, der skulde med til „Trifolium“ og der sagde, at man af Hensyn til de engelske Journalister kørte lidt for hurtigt den Dag. Der kan den højtærede Minister se, at man skal være lidt forsigtig med at rette Smed for Bager. Det er det, Justitsministeren vil. Fordi der er nogle Folk, som overtræde Loven, vil han egentlig straffe alle dem, som holde Loven, idet han gør den skrappe og skrappe af Hensyn til Lovbryderne.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil først fastholde, at jeg slet ikke var med paa den Tur, hvor det ærede Medlem beskylder mig for at have kørt for hurtigt. Man ser deraf, hvor let det er for en Minister at blive beskyldt for en Lovovertrædelse. Deraf drager jeg ogsaa den Slutning, at naar en anden Minister gennem det ærede Medlems Mund bliver beskyldt for det samme, som det ærede Medlem med saa stor Sikkerhed beskylder mig for, er det naturligvis ud af den samme Tønde, om jeg maa bruge det Udtryk.

Det ærede Medlem mente, at han nok kunde faa sine Partifæller i Folketinget til at slutte sig til hans Opfattelse, at Automobilerne skulle have Lov til at køre, naar de ville, og hvor de ville. Saa skulde det ærede Medlem se at arbejde paa at